

KARINĖ INTERVENCIJA ČEKOSLOVAKIJON

Jieškojimas geresnio ir laisvesnio gyvenimo savai tautai, naująją Čekų vyriausybę, pastatę prieš Maskvos politiką užimtuose bei satelitiniuose kraštuose. Sovietų Sąjunga nesugalvojo nieko kaip karinę intervenciją. Šiuo ji nusiėmė kaukę prieš visus tuos kraštus, kur komunizmas tėra pažįstamas vien tik iš propagandos. Jei rašant anksčiau apie komunizmo melą ir apgaule vadindavo fašizmo ar kapitalizmo propagandininku, tai šių įvykių raidoje visas pasaulis vien ngai pasmeikė komunizmo karinę intervenciją į Čekoslovakiją. Tuo savo veiksmu Maskva nuėmė kaukę visoms komunistų partijoms, kurios skelbdavo, kad nesikišimas ir tautiškis apsisprendimas komunizmui yra šventas reikalas, tuo visiems atidarė akis, kad komunistų partijų skelbiami dalykai yra melas. O brutalūs Čekoslovakijos įvykiai parodė kaip Maskva laikosi savo duotų pasižadėjimų, kuriuos momen-

tui praėjus sulaužo, taip kaip buvo sulaužyti pasižadėjimai duoti Baltijos valstybėms. Šiuo atveju buvo apgautas kovos draugas, kovojęs prieš bendrą priešą Hitlerizmą.

Visuose kraštuose komunizmas mėgsta pasinaudoti jaunimu įvairiems išsišokimams ir riaušėms. O policijos įsik šimta laiko didžiausiu nurikaltimu ir savo propagandoje skelbia, kad kapitalistiniuose kraštuose jaunimas šaudomas ir kišamas į kalėjimus. O kaip leidžia sau komunistinis "žmoniškumas" šaudyti į čekoslovakų jaunimą ir pasyviai besilakančius gyventojus, kurie tenori tik laivo ir ramaus gyvenimo?

Labai retas pasaulinis įvykis, kad visi kraštai taip vien ngai pasmerktų Maskvos akciją prieš Čekoslovakiją. Tas pasmerkimas neina vien iš kapitalistinių kraštų, bet jų yra ir iš tos pačios komunistinės idejos draugų — Iurcolavija, Bulgarija, Albanija

o Pekinas savo pareiškimė sako, kad "fašizmo kaukė nukrito Maskvai ir tuo pasirodė pačios Sovietų Sąjungos silpnumas". Tarp svarbiausių tos karinės akcijos kritikų re'kia laikyti dviejų pačių didžiausių Europos komunistinių partijų labai griežtus pasisakymus — italų ir prancūzų kurie savo specialiuose posėdžiuose yra pasmerkę šią karinę intervenciją.

Jei pažiūrėti iš mūsų vietinio gyvenimo tai čia dar nē kartą nėra buvę nei vienam reikalui tokių vieningų nuomonių nei partijų nei organizacijų, nei bet kuriu samburių taip pat ir pačios vyriausybės sluoksniuose.

Jei Maskvos išminčiai, kurie parauly jau praranda savo prestižą, nerats šalto proto, tai įvykiai eis savo keliu ir vargas jiems kaip išslyš iš rankų Europoj užimtų tautų kontrolė. Nei viena diktatūra, nei viena didžiausia galybė nėra ir nebuvo amžina. S-is.

VISAME PASAULYJE

• Mao-Tsetung davė įsakymą "apvalyti" Kinijos spaudą ir radio nuo "nevykusų" periodistų, kurie dar "neprišaitakė" prie bendros partijos linijos. Tačiau pažymina, kad Mao-Tse-Tungas jau 10 metų kaip išle dęs iš kontrolės spaudą ir radiją, todėl dabar nori g. ažinti prie seno režimo.

• Velasco Ibarra perėmė Ekvadoro respublikos vairą į savo rankas. V. Ibarra jau penktu kartu išrenkamas Ekvadoro prezidentu. Tačiau tik tai viena kar- tā tarp 1952 ir 1956 galėjo ramiai išvaldyti visą periodą. Prez. Velasco Ibarra jau nuo 1934 metų stovi politikoje. Dabar jis turi jau 75 metus.

• Čekoslovakijos drama vyksta toliau. Prasidėjo "valymai" liberalinės pakraipos partijos vadų, uždėta spaudos tvirta kontrolė. Gi, Ruminija stovi kaip nauja auka. Rusijos "apetitas" didėja. Gaila, kad Vakarų pasaulyje visi tvli ir nepasmerkia naujos invazijos.

OTAN (Vakarų Europos Atlanto Pakto)

Bendroji karinė vadovybė peržiūri savo pajėgas sąrašyje su Čekoslovakijos užėmimu. Vakarų pasauliui tenka kaip niekad budėti, kad jis irgi netaptų komunizmo auka.

• Iš kelių dešimčių Lietuvoj dabar esančių specialiųjų mokyklų, dvidešimt trijose mokymas vyksta rusų kalba. Trylika tokių rusams pritaikytų mokyklų — technikumų yra Vilniuje, po du Kaune ir Klaipėdoj, po vieną Šiauliuose ir Panevėžy, kiti mažesnėse vietovėse.

• Pati didžiausia visam pasaulyje parapija, apimanti virš dviejų milijonų kv. kilometrų ir turinti tik 58 parapijiečius yra Grenlandija.

• Persodinta širdis, plaučiai ir inkstai. Pirmą kartą medicinos istorijoje S. Amerikoje. Houston mieste Dr. M. Debakey, kuris vadovavo visam gydytojų ekipui padarė ketveriopą operaciją.

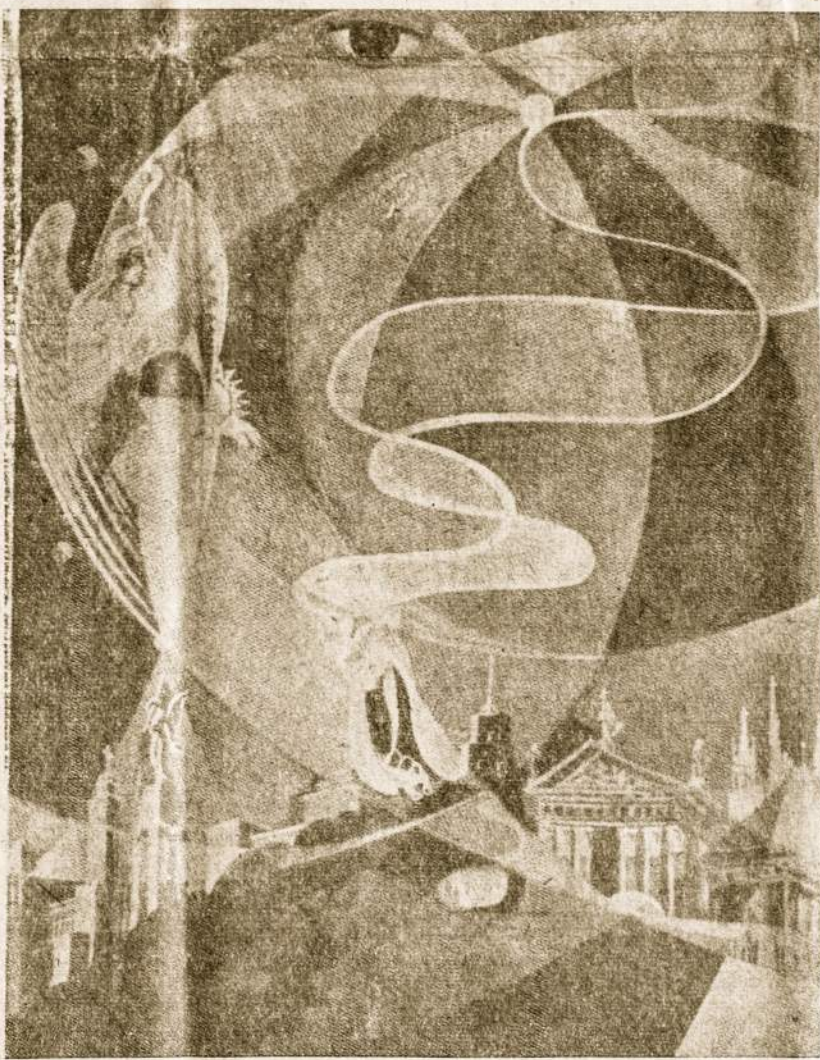
Iš meksikietės Nelva Lou Hernandez sužeistos akcidente buvo išimta širdis ir persodinta 50 metų Igoniui William Carrol, kuriam pagal daktarus buvo likę gyventi tik 6 mėnesiai (įdomu kiek ilgai jie galės gyventi su nauja širdimi). Plaučiu kairė pusė buvo įdėta 39 metų William Waley, o inkstai įdėti 22 metų Tomui Tevenseniui ir 41 metų William Kaiser'ui, kurie sunkiai sirgo inkstų ligomis.

• Prancūzų komunistai pakeitė savo nuomonę dėl Čekoslovakijos užėmimo. Neseniai buvo labai "pas piktinę", bet dabar vėl atitaiso savo pažiūras nes Maskva matyt liepė tai "pataisyti".

• Persijoje (Irane) prie Rusijos ir Afganistanas pasienio įvyko dideli žemės drebėjimai, kurie pasikartojo ir pereikalavo virš 15.000 žmonių gyvybių ne skaitant tūkstančius sužeistųjų. Panašus žemės drebėjimas buvo įvykęs lygiai prieš 6 metus (1962 m. rugsėjo 1 dieną).

• Neramumai Kongoje, Prancūzų Kongo dalyje prasidėjo neramumai, suorganizuoti kastritų, kurių vienoje grupėje buvo apie 75 Riaušininkai yra labai gerai ginkluoti, turi nemažą jaunų vyrų, kurie pasiryžę iki paskutinio kovoti.

• Nušautas Amerikos ambasadorius Mein. Rugpiūčio 28 d. Gvatemaloje Amerikos ambasadoriui John Gordon Mein važiuojant iš Užsienio Reikalų Ministerijos dienos metu miesto centre buvo apsuptas dviejų teroristų automobilių ir vietoje nušautas.

Dailininko Jurgio Jucdžio "Malda už Tėvynę". Rugsėjo 8 dieną visi melsimės už savo Tėvynę ir prisiminsime visi bendrame paminėjime.

SKAUTŲ DŽAMBORĖ

Japonijos vyriausybė pranešė, kad trečioji pasaulinė skautų organizacijos stovykla "jamboree" — įvyks 1971 metais Japonijoje, Fuji kalno papėdėje. Pasaulinė skautų Jamboree tęsis devynias dienas ir joje dalyvaus kelios dešimtys tūkstančių skautų iš viso pasaulio tautų, išskyrus Sovietų Sąjungą. Laisvojo pasaulio lietuviai skautai taip pat rengiasi dalyvauti šioje stovykloje.

"EL TIEMPO"

Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
Nr. 937.549
Director resp. — AGUSTIN STEIGVILA

FRANQUEO PAGADO
CONCESIÓN N° 4615
TARIFA REDUCIDA
CONCESIÓN N° 1334

LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ IR LIETUVIŲ SEIMAS

Lietuviai esame mes gimę lietuviais turime ir būti! Bendruomenės klausimu yra daug kalbėta ir nemažai rašyta, tačiau atrodo, kad dar nepakankamai. Todėl Pasaulio Lietuvių Bendruomenės III-jo Seimo programa bus naudinga ne tik paminėti šį Seimą, bet suglaustai, gal tik kitais žodžiais, ir vėl prisiminti lietuvių bendruomenės esmę.

KAS PRIKLAUSO BENDRUOMENEI?

Mes visi Argentinos lietuviai priklausome Argentinos Lietuvių Bendruomenei, o visi pasaulio lietuviai, taigi ir mes, priklausome Pasaulio Lietuvių Bendruomenei. Taigi, visi mes esame vienos bendros šeimos nariai. Argi tai nėra gražu?

Suprantama, kad priklausomybė bendruomenei nepareina nuo žmogaus valios. Jei žmogus yra lietuvių vaikas, tai nežiūrint kur jis yra gimęs (nors ir Japonijoje), ar jis nori ar ne, jis vis vien yra lietuvių bendruomenės narys. Gali būti tik skirtumas gero ir blogo nario, bet nariu yra kiekvienas. Tai ar negeriau būti geru nariu? Priklausomybė bendruomenei su s i d a r o savaime žmogui gimstant ir baigiasi tik mirus.

Tuo bendruomenė skyriasi nuo draugijų ir įvairių organizacijų, kur priklausomybė joms pateina nuo žmogaus valios. Taigi bendruomenę negalima pasitinkti, lygiai kaip negalima pasirinkti šeimą. Kad ir labai kas norėtų pasidaryti, pavyzdžiui, Anglijos karalių šeimos nariu, to nepasieks, nes per visą gyvenimą priklauso tai šeimai, kurioje gimė, nežiūrint į tai ar ta šeimai jam patinka ar ne. Tas pats yra su priklausomybe bendruomenei. Taigi bendruomenę nepriima, nepašalina ir neatleidžia naktis o tik juos suregistruoja, kad žinoti kas yra narys ir kiek jų yra.

Kiekvienas Argentinoje gyvenantis lietuvis ar jis yra Susivienijimo ar Lietuvių Centro narys, ar jis yra kitos lietuvių ar nelietuvių organizacijos narys, ar jis moka lietuvių kalbą ar ne, ar jis yra tikintis ar laisvamanis, ar jis yra kairiųjų ar dešiniųjų pažiūrų, ar jis yra įregistruotas bendruomenėje ar ne, yra ARGENTINOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS narys. Net ir tie lietuviai, kurie kenkia Lietuvos Nepriklausomybės atstatymui, jie nebūtų pilnateisiai nariai (negali rinkti ir būti renkami), bet de- ja, vis vien būtų nariai lyg ir juodosios avys.

Yra manančių, kad bendruomenė yra silpna, nes negali priimti ar nepriimti narių, negali ji pašalinti ar atpalaiduoti. Tačiau tikrumoje bendruomenė turi galimumų būti nepraprastai stipri organizacija, nes remiasi moraliniais ir tautinių tradicijų, tautinės drausmės ir savigarbos faktoriais, kurie yra nepalyginamai stipresni kaip kitoms organizacijoms priėmamos priemonės tvarkyti savo narius, tik prisiminkim žydų ir čigonų bendruomenes. BENDRUOMENĖS SEIMAI

Pagal Pasaulio Lietuvių Bendruomenės statutą — kas penki metai šaukiamas Pasaulio lietuvių Seimas. Šiomet nuo rugpiūčio 29 d. ligi rugsėjo 2 d. New Yorke susirenka jau III-sis Seimas. Argentinos lietuviai turi teisę dalyvauti Seime su 6 atstovais, tačiau mes neišnaudojame visų šešių mums pripažintų mandatų. Taip, teisybė, galima teisintis, kad kelionė į New Yorką brangiai kainuoja. Todėl bent įvertinkime tuos pasišventėlius, kurie savo lėšomis išvyko mus atstovauti Seime. Tikėkim, kad jie turės atpildą, jei mes juos palydėtume su geriausiais linkėjimais, kad darbas Seime būtų sėkmingas ir, jei mes juos prisiminsime bei įvertinsime jų pasišventimą. Gediminas Burdulis.

Argentinos Lietuvių Bendruomenė kartu su Lietuvai Išlaisvinti Centru šių metų rugsėjo mėn. 8 dieną paminės

TAUTOS ŠVENTĖS DIENĄ

10 val. Sudėtinės Mišios parapijos bažnyčioje.
11 val. Vainiko padėjimas prie liet. kryžiaus.
11.30 val. Tautos Dienos paminėjimas salėje.

Visi atvykime ir paminėkime šią dieną.

Argentinos Liet. Bend-nė.

Okupuotoje LIETUVOJE

ISSIVERŽĖ NAFTA

Kaip iš okupuotos Lietuvos praneša, naktį iš gegužės 31 dienos į birželio 1 dieną ties Gargždais ištryško pirmasis pramoninės naftos šaltinis, išmesdamas 40-50 kubinių metrų naftos ir parą. Gargždų nafta esanti aukštos kokybės — viena iš geriausių visoje Sov. Sąjungoje. Ieškojimais buvo jau pradėti 1959 metais, bet nebuvo sėkmingi. Tik išgręžus 2,000 metrų gilumo šulinį ties Šiuporiais Gargždų apylinkėje, švirkstelėjo pirmoji lietuviška nafta. Sovietiniai šaltiniai praneša, kad pramoninės naftos, tik kiek giliau, rasta ir Mažoje Lietuvoje, rusų pavadinta Kalinigrado sritimi. Tvirtinama, kad vakarinėje Pabaltijos dalyje esąs didelis pramoninės naftos kiekis. Tuo tarpu dar nėra žinoma požeminio naftos kiekio dydis. Tuo reikalaujami nauji gręžimai. Spėjama, kad naftos bus galima rasti ir kitose Lietuvos dalyse.

Ši žinia iš pradžių džiugina, bet geriau pagalvojus darosi nelinksma. Tiesa, Lietuva gali virsti pramoniniu naftos kraštu, bet kraštą dvokiančia naftos produktų baze. Lietuva niekad nebuvo naftos pramonės kraštu, todėl ir savų specialistų toje srityje neturi. Jie bus atgabenti iš Rusijos, drauge atvyks ir kiti daugiau ar mažiau kvalifikuoti darbininkai ir jų šeimos. Kitaip tariant Lietuvoje galės atsirasti didesnis rusų kolonistų skaičius. Rusai taip pat visomis jėgomis stengsis eksploatuoti Pabaltijo kraštų naftą, nes iš čia patogiau ją eksportuoti į užsienį, o taip

pat saugoti Rusijos gilumoje esančias naftos atsargas.

• Birželio 18-22 d. Vilniuje, Kaune, Klaipėdoje ir Palangoje lankėsi svečiai iš Danijos — danų komunistų partijos delegacija. Parodytinių dalykų rodytojai buvo vietiniai pareigūnai. Į Klaipėdą delegatų lydėjo pats A. Sniečkus. Bet ne jie buvo tuos svečius Lietuvon pasikvietę. Pakvietė maskvinė partijos vadovybė. Lietuvon tie delegatai pateko, lyg stambaus dvarininko svečiai, išvesti iš dvaro laukus pasidairyti. Paskui jie buvo nukraidinti pasimaudyti į Sočį. Bet prieš išskraidinant iš jų buvo gauta tam tikra "arestacija", anot kurios "atsilikusi Lietuva", girdi, "nors dar nepraėjo nė dvidešimt aštuoneri metai nuo jos įstojimo į Tarybų Sąjungos tautų šeimą, pasiekė didžiulę pažangą visose liaudies gyvenimo srityse" ... Atestuotojai, nors ir komunistai, betgi danai, neįsismagina tiek, kad liudyti, jog Lietuva jau net "kapitalistinę Daniją pralenkusi". Priešingai, jie pridūrė, jog matė, kad Lietuvoj visi nori bendrauti su kitomis šalimis, taip pat ir su Danija.

• Muzikas Juozas Indra kovo 14 d. mirė Kanue, eidamas penkiasdešimtuosius metus. Velionis pokario muzikiniame Lietuvos gyvenime reiškėsi kaip kompozitorius, dirigentas ir dainininkas. Žymiausias jo, kaip kompozitoriaus, kūrinys pasilieka baletas "Audronė". Kaip dirigentas, paruošė visą eilę operėčių, Bizet operą "Carmen", Čaikovskio "Jolantą", Rossini "Sevilijos kirpėją", Baumilo "Paskenduolę".

DIDZIOS VEIKĖJOS NETEKUS

Žaibo greitumu apskriejo Argentinos lietuvius liūdna žinia, kad rugpiūčio 21 dienos vakare įvyko automobilio katastrofa ant General Paz, kurios pasekoje po kelių valandų mirė mok. Zuzana Vanagaitė, išliko tiktai gyvas automobilio savininkas p. Julius Mičūdas, kuris liko tik sužeistas.

Kitą dieną mirušos kūnas buvo atvežtas į Aušros Vartų parapijos salę, kurioje ji tiek daug metų rodėsi per programas ir šventes, dabar čia atvyko visos kolonijos lietuviai, mokyklos tėvai ir vaikai atsiveikinti ant visados.

Rugpiūčio 23 d. — penktadienį iš salės buvo atlydėta į bažnyčią, kur kun. Aug. Steigvila atlaikė gedulingas pamaldas, asistuojant kleb. kun. Juozui Petraičiui. Bažnyčioje netilpo žmonės. Tuojuo po pamaldų buvo visų palydėta į amžino poilsio vietą Sarandi kapus. Ilgai laidotuvių procesijoje dalyvavo visos "Atžalynas" su tėveliais, visi kolonijos veikėjai, bei jaunimas, mokyklos visas personalas, vaikai ir tėvai. Visi jautė, kad neteko didžios asmenybės.

Zuzana Vanagaitė gimė 1941 m. rugpiūčio 3 d. Pradžios mokyklą baigė Aušros Vartų parapijoje, kur vėliau per 9 metus sėkmingai mokytojavo. Priklausė ankščiau prie skautų bei ateitininkų. Susiformavus "Rambyno" tautiniam ansambliui ji visą laiką aktyviai jame dalyvavo.

Su Argentinos lietuvių jaunimo grupe dalyvavo Pasaulio Jaunimo Kongrese Čikagoje, o grįžusi su didžiausiu entuziazmu vadovavo naujam "Atžalyno" an-

sambliui per paskutinius metus. Laike IV Pietų Amerikos kongreso Jaunimo Studijų Savaitėje jau pasirodė su "Atžalynu" Villa Elisoje, o šių metų pradžioje dalyvavo San Paulyje Pietų

Amerikos jaunimo sąskrydyje aktyviai prisidėdama prie studijų ir programos parengimų.

Zuzaną Vanagaitę mes matėme visur: draugijų švenčių parengimuose, "Šv. Cecilijos" chore, ruošiant vaikus prie pirmos Komunijos, ruošiant prie švenčių su šokiais ir dainomis. Su visa siela atsidavusi dėl lietuvių jaunimo ji skubėjo, pamirštama net savo privatų gyvenimą nes gyveno jau nebe sau.

Dėl jaunimo ir lietuvių kolonijos ji buvo pasiūšusi viską atiduoti laiką ir visas jėgas, ji atidavė net savo gyvybę, bes rūpinama naujos šventės parengimu. Todėl galime pasakyti, kad ji paliks kaip lietuviybės kankinė ir lietuvių kolonija negalės jos pamiršti. Todėl visa lietuvių kolonija paskendo gedule ir laukia, kas vėl atsistos jos vietoje, kas galės ją pavaduoti lietuviško jaunimo auklėjimo darbe.

Giliame liūdesyje liko jos mamytė Ona Vanagiene, kuri jau penki metai kaip našlė, jos brolis Jonas su dviem dukrelėmis Beatrix ir Zuzana, bei sūnum Oswaldu, kuriems teta Zuzana buvo lyg motina. Liūdi taip pat jos sužadėtinis Angel Piovano, jos mokyklos draugės — mokytojos, seselės, visa mokykla, visa lietuvių parapija ir kolonija.

Brangiai mokytojai ir vadovei ZUZANAI VANAGAITEI jaunystės žydėjime apleidusiai ši pasaulį, skausme palikusiai motinai, broliui ir kitiems giminėms, reiškiamame nuoširdžią užuojautą ir kartu liūdimė.

"ATŽALYNAS"

Mielai mūsų draugei ZUZANAI VANAGAITEI netikėtai palikus mūsų eiles pačiame veiklume, jos motiną, broli ir jo vaikus giliai užjaučiame ir kartu liūdimė.

"RAMBYNO" Ansamblis.

Didžiai jaunimo ir lietuviybės veikėjai ZUZANAI VANAGAITEI tragiškai ir netikėtai mirus jos mamytei Onai Luniutei — Vanagienei, reiškiamame gilią ir nuoširdžią užuojautą.

A. L. "Šventos Cecilijos" choras ir "Lietuvos Aidai" — Radio Valandėlė.

Viešpačiui pašaukus pas save lietuvių parapijos jaunimo vadovę — mokytoją ZUZANĄ VANAGAITE, jos mamytei Onai, jos broliui Jonui ir jo visai šeimai reiškiamame kuo giliausią užuojautą ir kartu liūdimė.

Tėvai Marijonai.

Mielai mokytojai ZUZANAI VANAGAITEI palikusiai giliame liūdesyje savo mamytę broli, bei brolio vaikus nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdimė.

Mokyklos Seselės ir Mokytojos.

Mūsų brangiai narei ir draugei ZUZANAI VANAGAITEI atsiskyrus iš šio pasaulio, jos mamytei ir broliui, bei jo šeimai reiškiamame gilią ir nuoširdžią užuojautą.

Lietuvių Centro Jaunimas.

Brangiai mūsų mokytojai ZUZANAI VANAGAITEI taip staiga palikusiai giliame liūdesyje savo mamytę, broli ir kitus artimuosius nuoširdžiai užjaučiame ir liūdimė.

Lietuvių Centro jaunųjų ansamblis "Papartynas".

Didžiai ir jaunai patriotei ZUZANAI VANAGAITEI pačioje jaunystėje apleidusiai ši pasaulį, liūdinčiai jos mamytei Onai, broliui Jonui ir jo vaikams reiškiamame gilia užuojautą ir kartu liūdimė.

Katalikų Mergaičių ir Moterų dr-ja "Birutė".

Dangiškajam Tėvui pašaukus į amžinuosius namus mūsų neuilstamą veikėją ZUZANĄ VANAGAITE, giliame liūdesyje likusią mamytę, jos broli su visą šeimą nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdimė.

Seselės Kazimierėtės.

Skaudaus likimo ištiktai Onai Vanagienei dėl jos dukters ZUZANOS staigios mirties nuoširdžiausiai užjaučiame ir kartu liūdimė.

Bronius Dambrasukas, Bronė ir Juozas Šiušiai.

BENDRAS VISŲ MŪSŲ SKAUSMAS

Mūs keliai ši rytą mirtimi ats-
[kirti:
Jūs nakty sustojat, o išaušta
[man.
Aštrūs ir įnirtę skubant jūs į
[mirti,
Aš — aušrų taku einu gyve-
[niman!
(S. Tomariene).

Ir kaip dažnai skausmas apglōbia žmones savo apsiaustu taip staigiai — netikėtai — nelauktai, jog vaitoji, lyg pritrenkas, apsvaigės... Mintys jaukiasi nebesisigaudai. Maistinga dvasi veržte veržiasi su šauksmu:

Kodėl? Viešpatie, kodėl?

Bet lūpos neprasiveria ir galva tyliai lenkiasi prieš Kūrėją:

Tėve, Tu mus siuntei į pasaulį, tik Tu žinai mūsų kelių vortinklius ir Tu laiku atveri Namų Duris...

Pietų Amerikos lietuviuose dar gyvas prisiminimas jauno misijonieriaus jėzuito Mikalausko. Degas apaštalavimo dvasia, iškalbus, nepailstantis. Tikras Jėzaus karys.

Toks kunigų trukumas, taip jis buvo reikalingas ir Bažnyčiai ir mūsų tautai. Bet Viešpats pasiuntė Mirties Angelą ir pašaukė jį — giliu skausmu žinia atsiliepė lietuvių širdyse.

Negreit Europos ir Argentinos lietuvių užmirš veiklų, energingą ir sumanų vyskupą Brazį. Džiaugiamės visi, kai šv. Tėvas jį paskyrė vyskupu benemiams lietuviams. Daug tikėjimės iš jo. Bet štai, ir jį — pilną jėgų, energijos — Viešpats netikėtai pašaukė Namu.

Ir vėl skausmas plasnojo lietuvių bendruomenės...

Kai niekam ir mintis tokia nekilo, niekas ir nujauti negalėjo, Viešpaties siūstas Mirties Angelas tyliai sklendė virš Buenos Aires miesto ir pro prasiverčiusius Amžinatvės Vartus išsivedė mūsų mieląją Zuzaną. Argentinos jau ir taip praretėjusią lietuvių šeimą vėl apglōbė skausmas — niekas nenorėjo tikėti žinia: juk ką tik jos lūpos šypsosios, akys žerėjo jaunatve, energija, troškimu dirbti — tikra mūsų tautos dukra!

—Viešpatie, taip trūksta dar-

bininkų, o ir tuos pačius Tu pasiimi!

Akys krypta į jos motiną — mažai motinų, kurios išaugino tokias dukras: ir suprantam baisų skausmą, kurį ji pergyvena.

Visuomet ją matydavom energingą, tvirtai pakelta galva žvelgiant į gyvenimą ir noris iš visos širdies jai tarti:

—Mama, nepalūšk! Mes dalijames su Tavim skausmu —

Ai, ilgai Argentinos lietuvių šeima su skausmu dar pasigęs Zuzanos Vanagaitės. Kurie veik jau prieš 20 metų matėm ją mažą mergaitę pasirodant lietuvių salės scenoje, metams bėgant įpratome ją nuolat ir visur sutikti kur tik reikėjo nuoširdžios darbininkės. Užmiršdama savo reikalus, nugalėdama žmogiškas silpnības, "apkursdama" blogesnės valios "kūmoms", su entuziazmu ir šypsena atsiliepdavo kiekvienam šauksmui darban. Pilna jos buvo parengimuose, mokykloj, mažųjų lietuviukų organizavime. Ir dar daug žadėjo dirbti savo Dievui ir savo Tautai.

Pačiame darbymiety Viešpats ją pašaukė; Tuščias liko jos postas, nebaigti darbai. Mūsų tautos dalelė gyvenanti Argentinoje, su viltim žvelgia į savo jaunimą: kas stos tęsti Zuzanos darbų? O esam tikri, kad ir mūsų mielos Zuzanos troškimas yra, kad tautai paaukoti jos jaunatvės metai ir darbai — nenublėstų užmirštyje...

Tėtule.

Mokslas + Menas + Literatūra

POETAS V. MYKOLAITIS — PUTINAS

Šių metų birželio mėn. suėjo lygisi metai nuo mūsų žymiausio pomaironinės epochos poeto Vinco Mykolaičio Putino mirties. Šiaurės Amerikoje Kanadoje ir kitose valstybėse, net ir Lietuvoje, buvo ruošiamos akademijos ir kitokie paminėjimai šio garbingo vyro atminčiai pagerbti. Tebūna ir mums leista paminėti nors kukliai, šią liūdną sukaktį šiame "Laiko" literatūros skyriuje.

Vincas Mykolaitis - Putinas gimė 1894 metų sausio mėn. 24 d. Pilotiškių kaime, Gudelių II valsč. Marijampolės apskr., ūkininko gausios šeimos vyriausias sūnus, Baigęs Marijampolės gimnazijos 4 klases, kaip ir daugelis anų laikų jaunūnolių sekdamas tėvų norą įstojo į Seinų kunigų seminariją. Vėliau tęsė teologijos studijas Petrapilio dvasinėje seminarijoje. Gavęs stipendiją išvyko į užsienį — Friburgo universitete studijavo filosofiją, istoriją ir meną. 1922-23 m. dar lankė Muncheno universitetą.

Parašė disertaciją iš meno estetikos srities, gavęs daktaro laipsnį grįžta į Lietuvą ir įsijungia į universiteto darbą. Pradžioje Kaune Vytauto Didžiojo universitete, vėliau Vilniuje. Dėstė lietuvių literatūrą. Literatūros klausimais yra parašęs nemažą straipsnių laikraščiuose ir literatūrinuose žurnaluose. Yra išleidęs didelį literatūros istorijos veikalą — Naujoji lietuvių literatūra. Minėtinas ir jo kritikos bei literatūros istorijos straipsnių rinkinys "Literatūros etiudai".

OPTIMIZMO SKLEIDĖJAS

Pasauli! Pasauli, koks tu nuostabus Saulių ir aušrų patekėjime! Dangų svajonių žmonijai atskleisti
I šią žemę mes atėjome...

(A. Ramūnas, 7 pusl.)

NAUJA DR. A. RAMŪNO KNYGA

Perskaitai prof. dr. A. Ramūno veikalą "Is Sutemų i Aušrą" persvarstai, dar ir dar kartą pervertai ir turi sutikti su autorium, kad jis pats teisingiausiai įvertino savo darbą: "Dangų svajonių žmonijai atskleisti — I šią žemę mes atėjome...". Tačiau ne pasakų — fantazijos "svajonių dangų", bet realų, imanomą. Dar daugiau knygoj nuolat įrodinėjama, kad šio "svajonių dangaus" žmonija, o taip pat ir mūsų tauta privalo visomis pastangomis siekti, jei nori prisikelti iš dabartinio pasaulio merdėjimo, nuosmūčio.

Vos kelioliką puslapių perskaitęs įsitikini, kad autorius —

Dr. Prof. A. Ramūnas.

plačios erudicijos žmogus. Apvažinėjęs daugelį šalių, visur tikru mokslininko kruopštumu stebėjo, rinko medžiagą, studijavo. Jo akyratis labai platus, savo knygoj, liedsdamas įvairias gyvenimo sritis, išrišdamas žmonių slegiančius klausimus, per pasaulį link ano "svajonių dangaus" žengia drąsiai, plačiu ryžtingu žingsniu, lyg septynių mylių pušnimis apsiavęs. Man paprastais "kamašeliais" muvint — todėl lyg ir nedrąsu rašyti tokios knygos recenziją, lyg kad būčiau per toli nuo septynių mylių pušnių atsilikęs... Pasistengsiu gal tik viena — kita pastabėle.

KNYGOS ĮVERTINIMAS

Autorius ryžosi duoti kuo pilnesnį šių dienų pasaulio vaizdą, tad knygoj kalba įvairiomis temomis, pačią knygą paversdamas lyg ir enciklopedija, kurioje norintieji galėtų rasti galutinai išdirbtas formules išbridimui iš dabartinių painiavų.

Pradžioj stambesnė tema — egzistencializmas. Knygoj vietos maža, užsimojimai platus, tad pradėdant šv. Augustinu ir stengiantis apimti visą egzistencializmo srovės išsišakojimą — tebuvo imanoma duoti stamboką broužų schemą. Filosofas čia nieko naujo neras, kitų — su egzistencializmu nesupažindina, o daugumą skaitytojų atbaidys. Pagrauz du - tris puslapius: "Ne, ta knyga ne man skirta".

Kitais vėjais padvelkia sekančioj knygos dalyje, kur autorius kalba apie federalizmą. Tai šviesiausia knygos dalis.

Dagyvenom laikus, kada visokie nacionalizmai negrįžtamai priklauso praeičiai, tada tik blogos valios politikai, maskuodami savo tikruosius tikslus, perdėtai dirgina kitų tautinius jausmus, — nacionalizmą. Šiandien net tokia Vokietija, Prancūzija jau yra per mažos, kad galėtų gyventi vienos, nesiskaitydamos su kitų interesais. Valstybių ribos nyksta ir tautos laisvai jungiasi į didesnes ar mažesnes grupes, artėdamos prie galutinio tikslo — pasaulinės valstybės sukūrimo. Čia atmetini visokie socializmai, komunizmai ir jie neturi mažiausios galimybės prigyti, kaip žudantieji, tiek paskirų asmenų, tiek tautų individualybę. Žmonijos akys todėl krypsta link krikščioniškosios demokratijos ir federalizmo.

Autorius, nagrinėdamas įvairius kelius, galimybes tuo reikalu į viską žvelgia nesugriaunamo optimizmo šviesoje. Ir mūsų tautos ateitis piešiama tokiomis, linksmomis spalvomis, jog žmogus net nepajunti, kaip lieki lyg girtas optimizmu.

DIEVO PRARADIMAS

Bet čia — bent kiek prasiblavę ir nustebę klausiam! argi autorius nemato to moralinio nuosmūčio, tų tamsumų, užgulusių pasaulį? Kaip gi įvyks perėjimas iš tų tamsumų į jo piešiamą šviesų rytojų?

Knygoj minimas ir tas pasaulio stovis ir taip pat ieškoma išeitis iš jo. 126 puslapy randam griežtą sprendimą "Europa turi žūti, nes ji prarado Kristų" — oranašavo Dostojevskis. "Dievo praradimas" — štai toji trumpoiausia antraštė, kuri apibudina Europos kultūros krizę ir nurodo jos giliausias šaknis. Nietzsche gerai nujautė, kokios baisios yra Dievo praradimo pasekmės: Dievo praradimas neišvengiamai veda į dievų kūrimą, t.y. į stabmeldybę. (126) "Kurį mąstytoją mes beimtumė, — ar Hegelį, ar Spencerį, ar Marksą, ar kurį nors kitą, — kiekvienas iš jų turi savo dievą — pastebi Franz de F. Hovre (172 pusl.). Šitieji naujieji pagonyš nėra pasyvūs žmonės, užsidarę savo pasauly. Šiandien ryškiausių jų kovingumo pavyzdžiu gali būti nepaprastai atkakli, jėgūli visą žemę apimanti kova prieš encikliką dėl gimdymo kontrolės. Tai didelė kova prieš Dievą, prieš krikščionybę, tai — Šėtono Miesto kūrimas.

Autorius sako, kad gyvename ant dabartinės civilizacijos epochos griuvimo ir naujos ateities epochos gimimo slenksčio. Atrodo, kad išdidusis šių dienų žmogus kiekvienu momentu gali skaudžiai atbusti iš savo tuštybių svajonių ir pasijusti apverstas visos jo kartos civilizacijos, visų jo pasididžiavimo objektų, niekingų skeveldrų —

(Nukelta į 5 pusl.)

POETO PUTINO KŪRYBA

LYRIKA

Putino kūryba yra plačios apimties — jis visose srityse yra parodęs savo kūrybinę jėgą. Platus ir tematikoje — nuo nesudėtingų gamtos nuotaikų iki visuomeninių ir filosofinių problemų. Įvairus Putinas ir išraiškų formose. Tačiau visame žanrų ir problemų įvairume ryškiausiai iškyla lyrika. Čia Putinas yra išreiškęs savo dvasinį pasaulį, lyrinis yra jo talentas, aiškiai prasiveržęs ir kitose žanruose.

Putino lyrika yra poeto vidaus kovos ir viso kūrybinio kelio atspindys. Keitėsi poeto nuotaikos laikui bėgant, keitėsi ir jo santykiavimas su pasauliu tuo pačiu keitėsi jo lyrikos turinys bei formos. Putino lyrikos raidoje galima išskirti tris laikotarpius: jaunystės laikų kūryba, audringasis laikotarpis ir realistinė kūryba.

JAUNYSTĖS KŪRYBA

Pirmieji jo eilėraščiai (pirmoji kūryba pasirodė 1911 metais) rodo tradicinį patriotinį motyvą, karas, kenčianti Lietuva, į laisvę besiveržiančios tautos prisikėlimas. Jis čia yra nežymioje Maironio ir M. Gustaičio įtakoje, bet ir jau čia reiškiasi poeto individualiniai pergyvenimai: šviesus pasaulio vaizdavimas, kilnių idealų siekimas, juntama pasaulio harmonija: saulėi į vakarus leidžiantis, tyli gamta, ramybė skleidžiantis angelas žengia žeme ir skambina aukso kaklėmis, nustebusios žvaigždės klausosi, o mintys kyla į dangų. Gyvenimo audrose jam šviečia idealų žvaigždė Stella Maris, o visas pasaulis šviesus ir giedras:

Žinau aš, drauge, pasaulį didį
Pasaulį gražų, pasaulį tyrą,
Lyg šviesų rytą, kai gelės žydi,
O skaidrios ramos nuo lapų byra.

Be į šitą giedros pasaulį drauge su gyvenimo pažinimu jau pradeda veržtis disonansai. Poetas pajunta, kad tarp svajonių ir gyvenimo yra didelis nesutarimas.

Užgeso žiburiai, nutilo, mūsų puota,
Nudraskė vėsulos girliandų vainikus,

Taurė neišgerta, daina neišdainuota, —

Užgeso žiburiai per džiaugsmą ir juokus.

Juoda mintis vis dažniau įsiveržia į šviesųjį poeto pasaulį. Virš viso džiaugsmo iškyla lyg koks pikto demonas negailestingas, išdidus REX. Savo žvaigždžių soste sedėdamas jis rūšiai subara tuos, kurie ten žemėje, skurdo ir alkio kamuojami šaukiasi pagalbos ir tuo šauksmu kliudo jam grožėtis pasaulio harmonija. Dėl to poetas supranta, kad jo, kaip kūrėjo pašaukimas yra savyje sujungti džiaugsmą ir skausmą.

Aš džiaugsmą ir skausmą užbūręs kartu

Paskleidžiau siubuojuo vario aidu.

Šiame kūrybos laikotarpyje vyrauja tiesioginis poeto pasisakymas, tik vienur kitur prasiveržia simbolistinė forma.

ANTRASIS KŪRYBOS LAIKOTARPIS

Audringos poeto emocijos didingame simbolių pasaulyje. Poetas pasitraukęs iš žmonių pasaulio, pats vienas grumiasi su priešingu ir nesuderinamų emocijų stichija. Atsiveria platus simbolių pasaulis: bokštai, tamsa ir šešėliai, viršūnės ir gelmės, kalnai, miglos, klaidkuma, ilgesys ir tt. Čia reiškiasi stipri audringos poeto dvasios kūrybinė jėga. Poeto siela jaučiasi suskaldyta ir ieško išsivadavimo, ją traukia į viršūnes, vilioja gelmės, ji blažkosi ir kenčia. Prabyla niūriū priekaištu amažinajam Genijui, kuris leido jam tapti meilės ugnimi, o paskui nerimstančią dvasią uždarė į kiauto lukštą. Gyvenimo poetas nemato jokio džiaugsmo, net ir buitį jam atrodo esanti ne jo, o tik pavogta:

Alkanas nuobodis sielą apnuogino,
Amžinas nerimas širdį ištuštino —
Saulė ir dulkės išgraužė akis.
Slankioju vienišas kryžkelių aikštėse,
Brolio ir tėvo ir motinos vengdamas,
Savo buities apgaulingas vagis.

Čia ir glūdi didysis poeto tragizmas — savo meikystės pajutimas.

Tu gi patsai vien šešėlio šešėlis,
Kur tavo vardo minioj nepažįsta:
Klaidžioji gūdžiai pasauliui iškelęs
Trumpo gyvenimo didžią menkystą.

Jis jau yra paskendęs pesimizmo pasaulyje. Kažkur yra pasaulis, kupinas nuostabių spalvų ir triukšmingų garsų, bet poetas yra pasmerktas amžinai vienatvei vidurnakčio glūdumoje. Puošdamas gyvenimą savo skausmingos kūrybos vaisiais, jis turi kentėti nuolatinę nykumą ir nuovargį.

Dramatinė kompozicija "Vergas" rodo kiek pakitėjusį poeto norą kovoti, bet laimėti. Jis išsigelbsti kruvinos kančios kaina.

Ir suspaudė mano galvą tokia gėla,
Kad tariu pabirs po kojų šaltos plytos,
Ir išsirakins aukštųjų skliautų siūlės,
Ir ugnim išsprogs įkaitę smilkiniai.

Tačiau kova laimėta:

Aš ne vergas, nei karalius, tik žmogus.

"Viršūnės ir Gelmės" cikle poetas buvo viliojamas gaivališkų žemės gelmių. Daugelyje eilėraščių didelis ilgesys nukreiptas į žemę, kurios balsas stipresnis negu iš dangaus einas sprendimas. Bendravimas su žemės gaivališkais jėgomis palaiko kūrybinę ugnį ir jo dvasios egzistenciją. Žemės trauka prasiveržia Putino lyrikoj stipriu sensualizmu. Žemė — motina.

Apglėbiau tave, kaip nė vienas apglėbt negalėtu

Įaugau tavin chaotingų geismų šaknimis.

Švelniausiai skamba šio laikotarpio Putino lyrikoje nakties motyvai. Visas "Tarp dviejų Aušrų" rinkinys yra nakties lyrika. Visų romantikų ir simbolistų kūryboje naktis atskleidžia didesnę realybę negu diena, kurios šviesa paslėpia žvaigždėtą dangų. Naktis yra didžiulis laukas, kur poeto fantazija gali laisvai banguoti. Senuose dvaro rūmuose, kai nesigirdi nė vieno balso, ne viskas rūmuose: miega:

Kažkur, kažkur už glūdybių
Veizi, budi gilios akys,
Kažkur aidi kurtūs žingsniai,
Kažkur šnabžda tylios šnekos,
Kažkas verkia, kažkas juokias, —
Bet vidurnakčių slaptųjų
Kas gi prasmę besupras?

(Tęsinys 4 pusl.)

Rimčiai

EUCHARISTINIO KONGRESO ŠVIESOJE

Šių metų Kolumbijos sostinėje Bogotoje įvykęs kongresas jau 39-tas iš eilės. Eucharistiniai kongresai yra ruošiami kas ketveri metai vis naujoje vietoje. Pietų Amerikoje toks kongresas dar prieš antrą pasaulinį karą įvyko Buenos Aires mieste. o po šio karo San Paulo, Brazilijoje.

KONGRESŲ REIKŠMĖ

Kiekviena tauta rengia savo tautinius kongresus. Tuo pačiu Katalikų Bažnyčia būdama visų tautų motina, rengia tarptautinius kongresus įvairiomis progomis. Viena iš tokių progų yra suburti įvairių tautų tikinčiuosius aplink Eucharistiją, kuri yra religinio gyvenimo centras ir šaltinis.

Pirmoje vietoje tie kongresai reiškia tautų suburimą vienon vieton, kurios centre yra Eucharistija — Šv. Sakramentas, tai kovojančios ir keliaujančios Bažnyčios vienybės garantija. Kartu tai giliai išreiškia busimos Bažnyčios vaizdą dangaus karalystėje, kur iš visų tautų ir kalbų susirinks tikintieji aplinkui Dievo sostą, kad sudarytų Dievo išrinktąją tautą.

Kartu kongresai yra Dievo malonių vietovės, kur Dievas apšėdina savo dovanas. Tai lyg Dievo apšėdimo vieta, kur jaučiamas ir išgyvenamas Dievo artumas ir jo malonių pilnumas. Tam miestui ir tam kraštui, kur

vyksta kongresas reiškia palaimą, nes Dievas kiekvienai tautai gausiai atsilygina, kuri jį priima.

ŠVENTO TĖVO APSILANKYMAS

Šis kongresas dar tuo ypatingas, kad jame kaip į praeitame Bombajaus kongrese dalyvavo pats Šv. Tėvas Povilas VI, kuris asmeniškai dalyvaudamas norėjo perduoti visiems savo sveikinimus ir apaštališkąjį palaiminimą. Šv. Tėvas norėjo iš arčiau pažinti Pietų Ameriką ir jos problemas. Jo vardu miesto sektoriuje, kur buvo priimti maldininkai, liks vėliau neturtingoms šeimoms gyventi butai. Laike kongreso tenai tilpo apie 12.000 maldininkų.

Argentinos lietuvių kolonija per savo atstovus Pijų Gudelevičių ir kun. Juozą Margį buvo atstovaujama ir Šv. Tėvui buvo įteiktas laiškas, prašant popiežiško palaiminimo ir mūsų visai kolonijai.

BAŽNYČIOS MOKYTOJAI

Kongreso proga buvo Bažnyčios didžiųjų teologų (daktarų) suvažiavimas, kuriame buvo svarstytytos apie Bažnyčios atsinaujinimą ir pritaikymą Suvažiavimo nutarimų Lotynų Amerikos kontinente. Kalbėjo patys garsiausi teologai kiek iš Europos tiek iš Amerikos kontinento.

Ta pačia proga susirinko vienuolių ir seselių iš visos Kolum-

bijos svarstyti savo problemų ir padėti kongreso eigai, padėdant prie parengimų, svečių priėmimo, vaikučių paruošimo prie Komunijos ir stuvirtinimo sakramento.

Apie 20 kitų tarptautinių susirinkimų kongreso proga buvo suorganizuota, kad paliešti kiek galint visas religinio gyvenimo sritis. Iš viso apie 70.000 dalyvių perėjo per tas konferencijų dienas (kunigai kartu su pasauliečiais ir jų organizacijų nariais).

VISUOTINĖ MOBILIZACIJA

Nesuklistant galima pasakyti, kad šis kongresas yra Pietų Amerikos Bažnyčios mobilizacinis taškas, iš kurio seka Amerikos kontinento vyskupų konferencija Medeline, kur taip pat dalyvauja ir Š. Amerikos konferencijos atstovai, pasiruošę ateiti pagelbon Pietų Amerikai.

Ši mobilizacija yra tuomi reikšminga, kad ji turės prisidėti prie religinio šio kontinento atsinaujinimo. Pietų Amerika savo katalikų skaičiumi yra pati didžiausia pasaulio dalis, nuo jos religinio gyvystingumo ir atsinaujinimo priklausys ir šio viso kontinento ateitis: arba išliks ištikima Bažnyčia, arba dar labiau susiskaldys ir susilpnės.

Gi religinio atsinaujinimo centras ir širdis yra Šv. Eucharistija, arba Komunija. Todėl norint sulaukti religinio atgimimo, teks padaryti Eucharistinį sąjudį — raginti tikinčiuosius kuo dažniau priimti Šv. Komuniją, dalyvauti su didesniu uolumu Šv. mišų aukoje ir daugiau susirūpinti artimo meilės darbais, bei socialinio teisingumo įgyvendinimu tarp dirbančiųjų.

kun. Augustinas.

IŠ KATALIKIŠKO PASAULIO

VATIKANO DELEGACIJA MASKVOJE

Vatikanas. — Speciali Vatikanų delegacija gegužės mėnesį, oficialiai dalyvavo Maskvos stačiatikių Patriarchato atkurimo 50 metų sukakties minėjime.

Kaip žinoma, Rusijos caras Petras Didysis 1721 m., panaikino Maskvos patriarchatą, kuris tik 1917 metais rudenį vėl buvo atkurtas. Pirmasis Maskvos Patriarchas Tichonas 1918 metais pasmerkė ir ekskomunikavo komunizmą, todėl komunistai, jam mirus nebeleido rinkti naujo. Tik 1943 metais įvairūs nepasisekimai II Pas. Kare priverė Staliną leisti išrinkti naują patriarchą Sergejų, kuriam netrukus mirus liko paskirtas dabartinis Maskvos ortodoksų patriarchas Aleksiejus.

DAR 1.500 KUNIGŲ NEGALI EITI PAREIGŲ

Čekoslovakijos katalikų vyskupai šiomis dienomis įsteigė specialią — "Rehabilitacijos Komisiją", kuri kreipėsi į visus katalikų kunigus, vienuolius ir pasauliečius, kviesdama pranešti jai visus faktus, liečiančius jų persekiojimą, nuteisimą ar uždraudimą eiti pašaukimo pareigų. Be visos eilės pasauliečių, tarnavusių Bažnyčiai, šiuo metu dar apie 1.500 dvasiškių negali eiti savo pareigų.

Suprastintos mišios numatomos protiškaite atsilikusiems. Pageidaujama, kad mišios jiems būtų trumpesnės, aiškesnės be pasikartojimų. Be to, įvestinas aktyvus jų dalyvavimas. Būtų vartojama paprasta duona vietoj ostijos. Šiam darbui vadovauja liturgijos profesorius Tėvas J. Shea S. J.

• Kan. Feliksas Kapočius Šv. Kryžiaus parapijoje Čikagoje paminėjo savo kunigystės jubiliejų. Kan. F. Kapočius Kaune Žaliakalnyje pastatė didžiulę Prisiikėlimo bažnyčią, kuri dabar paversta radio dirbtuve. Pamokslą pasakė kun. V. Rimšelis, kuris yra dabartinis Tėvų Marijonų provincijolas, kuris jau du kartus lankėsi Pietų Amerikoje, paskutinį kartą per IV Pietų Amerikos kongresą. Kun. V. Rimšelis šiemet irgi paminėjo savo sidabrinį kunigystės jubiliejų marijonų ir svečių tarpe.

• Vysk. Česlovas Sipovič Marijonų generolas birželio ir liepos mėnesiais lankėsi Š. Amerikoje, kur aplankė visų marijonų namus ir vėl grįžo į Romą paruošti generalinę vienuolijos kapitulą.

• Naujas kunigas — š. metų gegužės 23 d. buvo įšventintas kunigu Juozas Amadeo, MIC, kuris jau būdamas klierikų dirbo prie jaunimo stovyklų organizavimo. Jaunasis kunigas kilimo iš Waterbury. Jo motina lietuvė — Balnytė, o tėvelis Amadeo italų kilmės.

• Tarpkonfesinė kolegija Jeruzalėje — Popiežius lankydamasis 1964 m. Jeruzalėje davė mintį įsteigti tarpkonfesinę — kelių religijų bendrą kolegiją. Toji mintis jau einama prie įgyvendinimo: jau paruoštas statybos projektas.

• Lenkai turi savo kalba mišiolą — Paryžiuje išleistas lenkų kalba mišiolas, kuris leidžiamas naudoti ir Š. Amerikoje. Vien tiktai Čikagoje randasi apie 60 lenkų parapijų.

(Tęsinys iš 3 pusl.)

POETO PUTINO KŪRYBA

Ir iš auksinių rėmų žengia senas grafas; nakties glūdumoje atgema buvęs gyvenimas. Naktį vyksta ir poeto išsivadavimas. Nusikaldrinta poeto siela plačiausiai išsiskleidžia puikiuose į liaudišką formą palinkusiuose "Rūpintojėlio" posmuose:

Dievuli mano, kas per šviesios naktys!
Ir kas plačių padangių per aukštumas
O žvaigždės, žaigždės! didelės ir mažos
Taip spindi net graudu, Dievuli mano.

Užėsiu sau tariau, ant lygaus kelio:
Ant lygaus kelio tai valia valužė,
Ant lygaus kelio šviesiąją naktužė
Tai tik jaunam plačias dūmas dūmoti...

Dievulis, kuriam jis atveria savo sielą yra ne koks rūstus galybių Viešpats, bet paprastas laukų Rūpintojėlis, prie kelio pastatytas, lietuviško vargo ir paguodos simbolis.

Priimk ir mane, budrus Rūpintojėli,
Prie lygaus kelio šianakt padūmoti,
O kad aukštam danguj tos šviesios žvaigždės
Taip spindi, net graudu, Dievuli mano.

Šito laikotarpio dramatismas ir pesimizmas surištas su poeto asmeniniu pergyvenimu. Pergyventa drama dėl kunigystės palikimo ir vedybų, giliai įsišaknijo jo kūryboje.

TREČIASIS LYRIKOS LAIKOTARPIS REALISTINIS

Staigaus lūžimo kūrybos raidoje nėra, dar randasi daug simbolizmo bruožų. Atsisakoma nuo neiškių ir miglotų simbolių, kurie vyravo "Pesimizmo himnuose" Poetas duoda pailsėti savo sąmonei ir stengiasi nauju žvilgsniu pažūrėti į pasaulį. Atsikratęs vidaus kankinančio įtempimo stengiasi objektyviai išreikšti pasaulio dimaniškumą.

Šis laikotarpis prasidėjo "Kelių ir kryžkelių" rinkinyje. Klasiškas realizmas prabyla "Pietų šalies posmuose". Vaizdai kupini giedrumo ir paprastumo, džiaugsmingo grakštumo. Iškyla ir patriotiniai motyvai. Čia poetas išreiškia savo santykį su gimtuoju kraštu ir meilę Lietuvos atžvilgiu. Skaudūs įvykiai tragiškai palietę visą lietuvių tautą, randa atbalsio Putino lyrikoje. Sunki ir skaudi nuotaika dabar kyla ne iš in-

dividualinių konfliktų ir rūpesčių, bet susilieja su gyvenamo momento laiko nuotaika.

Tos naktys — tokios tamsios ir baugios
Tos mintys — tokios juodos ir sunkios.
Šlamsčia vėjas beržynuose, šlamsčia miškuose,
Šniokščia liepos ir gaudžia drūti ažuolai,
Ir mėnuo tekės taip vėlai,
Taip vėlai, taip vėlai...

Bolševikai stūmė jį į priekį ir naudojo savo tikslams — juodinti nepriklausomybės laikams. Poetas priėmė tai kaip nepakeliamą našta, o gal net dangaus bausmę. Atėjus vokiečiams jis parašė eilių, kuriuose pasmerkė komunizmą. Už tas eiles Putinas sumokėjo dešimčia metų besąlyginės vergijos. Jam buvę liepta padaryti "išpažintį" Jo nenuždė, ir nepasodino į kalėjimą, bet už tat jis turėjo niekinti pats save ir garbinti okupantus ir didžiausią anų laikų despotą Staliną. Bet jis nesuklupo, labai daug dirbo, gynė lietuvių literatūrą nuo bolševikų užmačių. Parodė didelės drąsos, ir tai galėjo daryti tik jausdamas didelę atsakomybę prieš savo tautą.

PUTINO DRAMINĖ KŪRYBA

Žymiausias Putinos dramatis kūrinys yra "Valdovo sūnus", kur jis nagrinėja konfliktą tarp tėvų ir vaikų. Tema — mūsų praeitis. "Žiedas ir moteris" parodoma kūrybinių žmogaus jėgų ir pašaukimo susikirtimas. "Nuvainikotoj Vaidilutėj" Putinas rodo lietuvių tautos likimą.

PUTINO BALETRISTIKA

Putinas buvo išspausdinęs keletą savo novėlių, bet visų pilnumu pasirodė su psichologiniu trijų tomų romanu "Altorių šešėly", sukėlusį daug komentarų ir kritikos. Šiuo romanu Putinas suvaidino epochinį vaidmenį. Jis pradėjo naują kelią mūsų baletristikoje. Po šio romano išleidimo pasirodė visa eilė lietuviškų veikalų, einančių Putino pramintu keliu.

Putinas mūsų literatūroje pomaironinėje epochoj suvaidino didelį vaidmenį. Jo įtaka Nepriklausomaj Lietuvos išaugusiai poetų kartai yra labai svarbi. Buvęs didelis poetas, didelis rašytojas ir didelis mokytojas.

O. Kairelienė.

Panaudota medžiaga: P. Naujokaitis — Lietuvių literatūra. Draugas — "Poeto Drama" Aistis.

MANO GIMTAI ŽEMEI

Laimutis Švalkus.

Aš visur vis girdžiu šaukia žemė,
ant kurios aš gimiau ir užaugau.
Mano kūnas jos sultim gyvenen,
kai duotą jos derlių aš valgiau.

Aš mačiau jos žydėjimo šventę,
žaidė pievos margom peteliškėm,
balo sodai prie Namuno kranto,
kvietė naktys rajas jų išbrjsti.

Traukiau kvapą vešlių jos atolų
ir velėnų dirvonų jos purčiau.
Ak, toli mano žemė nutolo
su čiobreliais laukų ir nasrturtom...

Tik visur aš girdžiu, kaip ji šaukia:
"Ei sūneli, dar grįšk čia, sugrįški!
Vėl žydėsiu visom aš palaukėm,
vėl dainuosiu dainas vakarykščias.

Ir kada naktis dieną sukarpo,
man vaidenas rūkuos gimtos pirkios.
Kąžkur skamba toli laisvės varpas,
šaukia kelti vėl varpas Kudirkos.

Aš sugrįšiu tikrai, mano žemė,
puolęs kniupščias tave išbučiuosiu.
Mano meilė ir ilgesį šlama
tau kasnakt mano tėviškės uosiai.

Laisvės rytui margai sužydėsi,
ir nebus tavo veidas taip rūstus.
Širdžiai miela bus klevo pavėsy
po tremtinio vargų atsipūsti.

Tu kaip sūnui viską pasakysi,
kiek tu ašarų, kraujo sugerei,
kaip numynė, nualino visą,
kiek sūnų savom smiltim užbėrei.

Vis regiu net per ūkaną tirštą,
Tave klieda nakčia, žeme mano.
Negaliu svetimur užmiršti, —
Tavo šauksmas kasdien man vaidenas.

Iš naujos knygos: "Dienų Sukuruos".

SANTA FE

PAGARSĖJUSI LIETUVAITĖ SPORTININKĖ

Alicija Kaufmanaitė gyvenanti Santa Fe mieste, pasižymėjusi sportininkė šokime ir bėgime. Ji yra "perito mercantil" ir fizinio auklėjimo profesorė Dirba "Instituto Privado" Sta. Fe. Savo pat mažųjų savo dienų jau rodė didelį pamėgimą šio sporto srityje. Šokime ji toli ir bėgime parodė didžiulius gabumus ir jau 1956 metais pradėjo pasirodyti įvairiose vietovėse ir valstybėse atstovaudama Argentiną. 1956 m. — Sta. Fe; 1958 — Mendoza; 1961 — Peru; 1962 — Buenos Aires; 1963 — Jujuy; 1963 Santa Fe; laimėjama premija (mejor deportivo), 1963 — Kolumbija ir Comodoro R vadavija, 1964 — Japonija ir Čilė, 1965 — San Juan ir Brazilija, 1966 Argentiną — "nacionales", vėliau Cordoba, Jujuy, La Plata Mendoza, Buenos Aires, Urugvajus ir tt. 1967 — Kanada, Buenos Aires — "Sud Americano", 1968 — Urugvajus ir šiuo momentu ruošiasi vykti į Meksiką, atstovaudama Argentiną.

Lankantis Santa Fe mieste teko susitikti su p-le Kaufmanaitė ir pamatyti jos pačios paruoštus albumus su įvairiausių kraštų fo-

(atkelta iš 3 pusl.)

KAS IŠKILS IŠ TŲ LIKUČIŲ SKEVELDRŲ?

"Krikščionybė, sako Otto Willmann, ne kartą jau yra buvusi Nojaus Arka, gelbėjanti žmonijos kultūros bei civilizacijos lobynus nuo visa naikinančios barbarijos antplūdžio. Tokia Arka ne kartą dar teks jai pabūti ir ateity, kada barbarija dar, gal būt, neišsivaizduojamo baisumo ir mąsto užplūs žemę" (130 p.).

Taip autorius prieina išvados, kad busimosios epochos svarbiausias bruožas bus žmogaus grįžimas prie Dievo. Dabar su jam būdingu entuziazmu ir optimizmu eina prie sekančio klausimo — žmogaus paruošimo naujai epochai. Auklėjimo — pedagogikos klausimams pašvęsta didžiausioji knygos dalis. Ir mūsų mažai tautai jis pramato šitoj srity didesės darbo, pasireiškimo galimybes. Čia glūdi keliai kuriais eidami galime padidinti netik savo, bet ir visos žmonijos kultūros lobynas.

Ypatinga šilima užlieja skaitytoją skaitant autoriaus surinktus, konkrečius faktus apie lietuvių įnašą bendran kultūros lobynan. Čia savaimė išnyksta mitas: "Ka ta klumpėta Lietuva gali gero turėti". O panašiais posakiais ne vienas mūsų išeivis pastumė savo vaikus link nutautėjimo. Daug mūsų jaunimo todėl užmiršo, kad pirmoj eilėj turi rūpintis savo šeimos, savo tautos ir tik pakliau visos žmonijos lobiu.

Baigiant norisi dar priminti porą dalykėlių, kurie paliko neigiamą įspūdį! Autorius dažnokai vienodon švieson išstato visą eilę vardų! Aristotelis, šv. Augustinas, Voltaire, Freul, Rousseau, Churchill, Chardin, Volde-maras, Vidūnas ir tt. Bet argi ju visų įnašai yra teigiami. Ar kiti nėra padarę daugiau žalos, negu naudos?

Skaitytojų maištą taip pat gali sukelti per daug kategoriški sprendimai, nurodymai! "Štai kelias, kuriuo turime eiti..."

Pov. Mačernis.

to nuotraukomis ir ištraukomis iš įvairių laikraščių ir žurnalų rašančių apie šią jauną atletę. Ji yra pasiryžusi siekti toliau šioje sporto srityje. Berikalbant su šia jauna sportininke teko patirti, kad ji neturi jokių ryšių su Buenos Aires lietuviškomis organizacijomis, kas yra apgailestautina, nes ji su savo sporto laimėjimais taip pat garsina ir Lietuvos vardą.

• Pranas Petronelė, Vytautas ir Aldona Zagurskiai Sauce Viejo vietovėje 450 kil. nuo Rosario, nusipirko didžiulį žemės sklypą ir pasistatė gražų, modernšką challet, kuris jau baigiamas įrengti. Verčiasi angoros kralikų ūkiu, kurių skaičius siekia virš 400. Ūkis labai modernškai įrengtas, kiekvienas gyvulėlis turi savo atskirą namelį, turi savo numerį ir gimimo datą ir veislės pavadinimą, viskas vedama pagal specialias knygas. Sūnus ir duktė dirba Sta. Fe linijos autobusų bendrovėje. Ponų Zagurskų šeima nors ir toli gyvena nuo Sta. Fe, bet neatsilieka ir nuo lietuviško gyvenimo, atliekamu laiku aplanko Santa Fe lietuvių koloniją ir prisideda darbais ir aukomis.

• Robertas Kalėda ir Zumilda Mercado šiais metais ruošiasi sukurti naują šeimą. Nusipirko žemės sklypą ir baigia ruošti visus modernaus namo įrengimus, tikisi šiais metais jau persikelti gyventi.

J. Papečkys.

PADEKA

Lankantis Sta. Fe lietuvių kolonijoje, esu patyręs daug lietuviško vaisingumo ir nuoširdumo mūsų tautiečių tarpe. Esu dėkingas: pp. Kalėdams, E. Beckmanams, J. M. Činskiams, A. Beckmanams, J. A. Rudzevičiams, A. Kaufmanams, P. Zagurskiams ir visiems kitiems. Nepamirštama padėka tenka E. A. Beckmanams ir p. E. Kalėdai, kurių dėka teko pažinti visą Sta. Fe lietuvių koloniją ir visas Santa Fe miestas su jo apylinkėmis.

Visiems širdingas lietuviškas aciu.

J. Papečkys.

KORDOBA

• Magdalena Sadukienė dėl vidurių ligos buvo paguldyta Kordobos ligoninė, kur išbuvo virš trijų mėnesių. Sveikatos padėtis buvo susikomplicavusi dėl anestezijos operacijos metu. Baigė sveikti savo namuose.

• Monica Sadukaitė Kalainienė buvo atvykusi iš Rosario į Kordobą slaugyti savo mamytės ir čia pragyveno porą mėnesių.

• Onutė Bendinskaitė de Martín su savo vyru statybininku persikėlė savo naujan butan — į vienuoliktąjį aukštą, gražiausioje Kordobos vietoje prie Sarmiento parko. Tas jau yra trečias daugiaukštis namas Kordoboj, kurį pastatė jos uošvis ir vyras, neskaitant daugelį mažesnių namų. Onutė augina dvi dukreles — Karoliną, kuri jau eina trečius metukus ir Veroniką Valeriją, kuri ne pirmųjų neįsėjo.

Skaityk

ir platink

"LAIKĄ"

MŪSŲ MIRUSIEJI

MIRĖ JONAS SEREIKA

Šių metų rugpjūčio 30 d. mirė Lietuvių Susivienijimo narys Jonas Sereika 78 metų amžiaus. J. Sereika kilimo buvo iš Panevėžio. Argentinon atvyko 1919 metais. 1918 metais buvo vedęs su Antanina Urbonyte. Turėjo sūnų Paskalių tris dukteris: Bronią Sniokiene, Elzbieta Martinienę ir Antaniną Sakalauskienę. Visa laiką dirbo Forde. 10 metų kaip buvo išėjęs pensijon. Rugpjūčio 31 d. palaidotas Lanus kapuose.

a. G. Maslionis († VIII - 6)

PADEKA

Visiems, kurie rūpinosi velionies a. a. G. Maslionio paskutinėmis valandomis, pareiškusiems užuojautą bei skaitlingai palydėjusiems į amžino poilsio vietą, taip pat "Laiko" redakcijai už nekrologą, tariame nuširdžią padėką, nuliūdę

BERISSO

NAUJA "NEMUNO" VALDYBA

"Nemuno" draugija iš Berisso praneša, kad ji, yra išrinkusi 1968/69 metų periodui sekančią valdybą.

Pirmininkas: Viktoras C. Meškinis; Vice-pirmininkas: Viktoras Daškus; Sekretorius: Robertas Kalibatas; Pro-Sekretorius: Alfredas Dulkė; Protokolų sekret.: Juan Carlos Baluk; Išdininkas: Alfonsas Kalibatas; Išdininko padėjėjas: Konstantinas Stremikis; Narys 1: Pranas Dulkė; Narys 2: Kazimieras Marcinkevičius; Narys 3: Jonas Baubinas; Narys 4: Juozas Meškinis; Narys 5: Vladas Augulis; Narys 6: Feliksas Žemaitis; Narys pavaduotojas 1: J. Šakalis; 2: V. Marcinkus; 3: A. Saladzius.

Revizijos Komisija išdui: Juozas Dalinkevičius, Juozas Surila, ir Jurgis Kazlauskas.

Ligonių lankymo komisija: Brigita Bradžiūnas, Angela Aukštaitis, Jurgis Gabrūnas ir Kazimieras Kukoris.

Linkime sekmės naujai valdybai.

Dr. JONAS SIMANAUSKAS (Gydytojas - chirurgas)

Priima savo namuose: Pirmad, Antr., Ketv. ir Penktadienį nuo 17 iki 20 val.

Caa-Guazu 283 — Lanus T. E. 241-7942

TEISINIAI PATARIMAI

Dr. Elena Deveikis Pipiras de Mora

Šeimų reikalai, alimentai, nuomos, paveldėjimai, vekseliai, skolos, sutartys ir t. t.

Lavalle 1474 — 2 aukš., įst. C Tel. 40-6365/8920 Susitarti dėl valandos.

Staiga netekus jaunos ir nepailstamos veikėjos ZUZANOS VANAGAITĖS kuo nuoširdžiausią užuojautą reiškia mamytė Onai Vanagienei, broliui Jonui su dukrelem Beatriz, Zuzana ir sūnum Osvaldu.

Vladas Deveikis su visa šeima.

Onai Vanagienei liūdesio valandoje nustojusiai likimo perblokštos ZUZANOS VANAGAITĖS, kurią liūdės visa lietuvių kolonija, reiškiamo širdingą užuojautą

Elena, Danutė ir Kvirinas Runimai.

Negailestingai mirčiai atskyrus iš gyvųjų tarpo buvusią "Atžalyno" ansamblio vadovę ZUZANĄ VANAGAITĖ, jos motiną, brolių ir jo visą šeimą gilaus skausmo valandoje nuoširdžiai užjaučiame.

E. Palaikytė Ans. "Vabaliukai" vadovė ir

J. Papečkys Rosario Lietuvių Bendrės vardu.

Pašaukus Aukščiausiam amžinybėn ZUZANĄ VANAGAITĖ, jos motinai ir jos broliui su visa šeima reiškiamo skausmo valandoje kuo nuoširdžiausią užuojautą.

Nelida Marcinkevičiūtė ir tėvas.

Mirus ZUZANAI VANAGAITĖI, liūdesyje likusiai jos motinai Onai Vanagienei, broliui Jonui ir jo šeimai reiškia gilią užuojautą.

Zuzana ir Rikardas Mikelaičiai.

Tragiškai žuvus ansamblio "Atžalyno" vadovei ir mokytojai ZUZANAI VANAGAITĖI, jos motiną, brolių ir brolyvaikius, šio skausmo valandoje nuoširdžiai užjaučiame

"Lietuviai Argentinoje" vardu

J. Brizgys, J. Papečkys.

Didžiai mūsų bendradarbei mokytojai ZUZANAI VANAGAITĖI apleidus mūsų gretas, jos liūdinčią motiną, brolių ir visą jo šeimą giliai užjaučiame.

Mokyklos Tėvų Komitetas (Union de Padres).

Viešpačiui pašaukus pačiam jaunystės žydėjime ZUZANĄ VANAGAITĖ skausmo priblokštai motinai Onai Vanagienei, broliui Jonui ir mieliems brolio vaikams reiškiamo gilią užuojautą.

SLA Centro Valdyba ir Mažųjų Ansamblis.

Tragiškai atsiskyrus su šiuo pasauliu, lietuviško baro darbininkei, mokytojai ZUZANAI VANAGAITĖI, liūdinčiai motinai Onai Vanagienei broliui Jonui ir visiems giminėms reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

K. Račkauskų šeima.

LAIDOTUVIŲ ISTAIGA
CASA "GARCIA"

Siūlo savo patarnavimus pašarvojimui koplytelėje, patarnavimai automobiliais. Laidotuvėms ir ambulancijos pervešti ligonius bei mašinos vestuvėms.

Humayta 1401 — T. E. 208-6331/3279/9808 — V. Alsina

FERRETERIA — BAZAR — ELECTRICIDAD

KAZLAUSKAS Hnos.

Medžiagos statybai ir elektros įrengimams

Namų apyvokos dalykai

Valentin Alsina 1599

T. E. 208 - 4067

Dr. ANTANAS SAIKAUSKAS

Gydytojas

Priima šeštadieniais 14 - 17 val.

Susitarti Tel. 923 - 7509

Condor 1519 — Nueva Pompeya — Cap. Federal

ALBERTO E. TIMINSKAS

"COCHERIA"

AMBULANCIAS - SEPELIOS - CASAMIENTOS

Pasirūpina laidotuvėms — veža ligonius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomoja automobilius vestuvėms ir krikštynoms.

Av. PAVON 11070
Temperley
F.C.N.G.R.

T. E. 243 - 5654

Sucursal
BALCARCE 510
Lomas de Zamora

ARGENTINOS LIETUVIŲ CENTRAS

Argentinos Lietuvių Centro garbės narė Elena Ryselienė rugpjūčio 17 dieną iš Ezeizos aerodromo išskrido į New Yorką aplankyti ten gyvenančio savo brolio. Taip pat ta proga susitiks su kitais savo giminėmis gyvenančiais Šiaurės Amerikoje. Nuo rugpjūčio 29 ligi rugsėjo 2 dienos dalyvavo Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seime. Pona Ryselienė išvydė iš Ezeizos aerodromo susirinko gražus būrelis L. Centro narių, kurie palinkėjo jai laimingos kelionės.

Alarmis.

Rugpjūčio 16 dieną penktadienį ponas V. Grigaitis Lietuvių Centro patalpose sukvietė savo gimines ir didelį būrį draugų ir pažįstamų, kur prie gausiai pakrautų stalų buvo pasveikintas pono Grigaičio brolis kun. I. Grigaitis, gyvenantis, Edmuntone, kuris važiuodamas į Eucharistini Kongresą, užsuko į Argentina, kad aplankyti savo brolių ir jo šeimą. Kunigas I. Grigaitis atvyko drauge su keturiais lietuviais. Kunigas Grigaitis atsivežė daug fotografijų bei dokumentalinių filmų iš savo ankstybesniųjų kelionių beveik po visą Europą (Italija, Ispanija, Portugalija, Graikija ir Šveicarija) taip pat iš Šventosios Žemės, Jordanijos, Izraelio, Egipto ir t. t. Tos nuotraukos ir filmos vadovaujant p. Januliui buvo parodytos susirinkusiems. Ši simpatinga šventė buvo drauge ir atsisveikinimas su kun. Grigaičiu, nes jis jau už poros dienų turėjo aplėsti Buenos Aires siekdamas savo kelionės tikslą — Kolumbiją.

AUKOS LIET. CENTRO STATYBAI

\$ 5.075 — Ryselienė Ona
 „ 5.000 — Grigaitis Vincas
 „ 1.905 — Kundrotas Juozas
 „ 1.000 — Venckus Juozas

\$ 12.980 — viso
 Visiems nuoširdus AČIŪ.
 A. L. C. Valdyba.

Rugsėjo mėn. 14 d. 21 val.

„Dr. Jono Basanavičiaus“ salione Tabare 6950 Cap. ruošiamas

Iškilmingas PAVASARIO ŠVENTĖS sutikimas LUNCH — ŠOKIAI.

Bus renkama „MISS PRIMAVERA“ 1968 ir dvi princesės. Paskirta premija! apmokama kelionė į Urugvajų.

Šokiais grieš OSTENDE orkestras.

Atvykite ir sutiksime PAVASARĮ drauge.

Linksmoj lietuviškoj nuotaikoj.

Suvienijimo Lietuvių Argentinoje Mažųjų Ansamblių rugsėjo 7 d. 1968 m. švenčia savo dviejų metų SUKAKTŲ Programoje: Karalaite Teisutė (Vandos Frankienės veikalas) — Vaisės — Šokiai.

Pamatysime: gėlytes, nykštukus, lokius, Karalaite Teisutę, dainas ir šokius.

Av. San Martin 3175 Lanus.

Bilietus prašome įsigyti iš anksto.

SLA C. Valdyba.

Lietuvių Susivienijimo 3-čias Skyrius šių metų spalio 20 dieną 12 valandą (sekmadienį) Dr. Vinco Kudirkos namuose ruošia

IŠKILMINGUS LIETUVIŠKUS PIETŪS,

kurių metu mūsų kolonijos solistės duos koncertą.

Bus lietuviški patiekalai: varškėčiai — virtiniai ir kita. Prašome iš anksto įsigyti bilietus.

SLA 3 Skyriaus Valdyba.

IŠ BENDRUOMENĖS GYVENIMO

Š. m. rugpjūčio 1 d. Argentinos Lietuvių Bendruomenės Krašto Valdyba atstovų į III-į Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimą išvykimo proga, buvo sušaukusi specialų posėdį, kuriame buvo atsisveikinta su atstovais ir jiems įteikti įgaliavimo patvirtinimai. Įgaliavimus gavo: p. J. E. Ryselienė, J. Mikalčius, P. Gudelevičius. Ponas Padvalskis (susilaukė nuo kelionės dėl jį prispaudusios ligos, ir posėdyje nedalyvavo), Kun. J. Margis radosi tuo momentu Rosario mieste, o ponui V. Malėlai įgaliavimas pasiųstas paštu į Š. Ameriką.

Ta proga perskaitytas pranešimo Seimui projektas Visa eilė dalyvių pasisakė dėl to pranešimo. Visų buvo piktarta, kad jame atspindėtų visų Argentinos lietuvių organizacijų veiklą, taip kaip projekte buvo pabrėžta. Toliau prie gausiai apkrautų stalų ir arbatos stiklo atstovams palinkėta geros kelionės, rekomenduoti atstovauti Argentinos lietuvių ir laimingai sugrįžti. Be Krašto Valdybos narių dar dalyvavo ir kviestiniu svečiu: p. J. Čikštas, J. ir A. Mičiūnai, E. ir L. Ryselėi, A. Balčiūnas, K. Misiūnas, Z. Vanagaitė, A. Bagdonienė, p. Šmkevičius, broliai Levanavičiai ir kiti. Viso apie 25 žmones.

Rugpjūčio 19 dieną A. L. B. Krašto Valdyba drauge su Lietuvių Išlaisvinti Centru nutarė suruošti Tautos Dienos minėjimą rugsėjo 8 dieną, Lietuvių paraprijos patalpose. Programa būtų tokia: 10 val.: pamaldos, po to vainiko uždėjimas prie lietuviško kryžiaus už žuvusius karius ir mūsų tautos darbininkus ir trumpas aktas lietuvių salione su paskaita ir atitinkama menine programa.

Stud. Jurgis Brazaitis 14.8.68 atšventė savo gimimo dieną. Jo tėvelių namuose Adroque susirinko jaunimo komitetas ir kiti draugai. Jo mamytė talkininkaujant sesutei daktarei pavaišino susirinkusius draugus. visi pakilioj nuotaikoj išsiskirstė po namus.

Julius Mičiūdas po automobilio katastrofos porai dienų buvo internuotas ligoninėje, o dabar išsisi savo namuose.

VAIKŲ DIENA

Rugpjūčio 3 dieną Susivienijimo Lietuvių Argentinoje patalpose buvo suruošta VAIKŲ DIENA. Dalyvavo visas mažųjų ansamblis. Vaikai buvo pavaišinti, gavo dovanų saldumynų ir prisilinksmo iki sotes. Šventė buvo suruošta SLA Centro Valdybos iniciatyva.

„ATŽALYNAS“ po staigios vadovės mokytojos Zuzanos Vanagaitės mirties buvo porai savaitžių nutraukęs savo repeticijas. Suradus naują mokytoją H. Levanavičių nuo rugsėjo 7 d. vėl bus tęsiamas darbas kiekvieną šeštadienį nuo 15 iki 17 val. Aušros Vartu paraprijos patalpose.

Albinas Arlauskas rugpjūčio 11 d. atšventė savo 50 metų sukaktuves savo namuose, C. Echeverria 870. Monte Grande 1945 d. apsivežė su Stase Žvirvyte Turi dukterį Alicia 20 metų ir sūnų Alfredą 14 metų. Sukaktuvėninkas yra didelis Lietuvių Susivienijimo veikėjas. Dirba audimo fabrike kaip technikas.

Zefetinas Juknevičius rugpjūčio 26 d. atšventė 55 metų sukaktuves savo namiškų ir pažįstamų tarpe. Z. Juknevičius visa laiką rūpinasi Lietuvos laisvės reikalais kiek per radio, kiek per spaudą ir gyvu žodžiu.

Kun. Juozas Margis dalyvavo Bogotoje Eucharistiniame kongrese, kartu su broliu Pijum. Paskui nuvyko į Š. Ameriką III Pasaulio Lietuvių Seimą atstovauti Argentinos lietuvių kartu su Pijum Gudelevičium, V. Malėla, Juozu Mikalčium, Elena Ryselienė.

Kazimieras Misiūra, Marytės Kaibutienės tėvelis eidamas gatve buvo pervauzotas. Sulaužyta koja, kuri buvo sugipuruota. Ligonis dabar guli savo namuose dukters ir Damutės Sabunaitės priežiūroje.

Bernabas Blumbergas, išgulėjęs virš trijų savaitžių „Clinicas“ ligoninėje vėl grįžo į savo namus, kur pamažu atsigauna po ligos — širdies priepuolio.

Emilija Mesonytė — Subačienė liepos mėnesį lankėsi Lietuvoje pas savo gimines. Iš Lietuvos pažįstamiems atvežė dovanų — gintaro išdirbinių ir kitų dalykų.

Kun. Juozas Petraitis rugpjūčio mėnesio pabaigoje lankėsi Rosario Šv. Kazimiero paraprijoje. Ta proga nuvežė leidiniui — „Lietuviai Argentinoje“ medžiagą.

Ona Grigaliūnaitė ir ponai Gokai kun. Aug. Steigvilai rugpjūčio 28 d. minint gimtadienį ir vardines suruošė jaukias vaišes.

Albertas Stalioraitis vasario mėn. buvo išvykęs į Kordobą. Vilią Marią tarnybos reikalais. Drauge buvo išvažiavusi žmona Olga Čižiūtė Stalioraitienė ir abi dukrelės. Išbuvę šešius mėnesius visa šeima ši mėnesį grįžo į Buenos Aires.

Susivienijimo Šeštasis Kordobos skyrius, pasistatė patalpą raštinei ir bibliotekai. Ta proga įvyko iškilmingas atidarymas 10.8.68. Buenos Aires susivienijimiečiai padarė ekskursiją į Kordobą, kur buvo labai svetingai priimti ir pavaišinti. Jaunimas buvo pavėžintas Kordobos apylinkėse ir iki Carlos Paz. Ekskursantai dar aplankė savo pažįstamus lietuvius Kordobos mieste, labai patenkinti grįžo namo. Važiavo Susivienijimo pirmininkas p. L. Stankevičius su žmona, vicepirmin. p. Devenis, sekret. R. Stalioraitis ir kiti viso 27 žmonės.

LAIKAS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — Augustinas Steigvilas. Administratorius — Plo Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožūra; nesnaudoti! — gražinami tik autoriaus prašant. Kaina Argentinoje metams \$ 900.— administracijoje; \$ 1.000.— namuose. Kitur — metams 3 dol. Oro paštas met. 6 dol.

LIETUVOS LAISVĖS KOVOS METAI

XX Metai — Nr 431

1968 m. rugpjūčio 31 d.

ROSARIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

Veikloji Rosario Lietuvių Bendrės Valdyba su pirmininku Jonu Papečkiu viduryje.

Elzės Kairytės ir Carabury šeimoje — malonus įvykis — buvo pakrikėtv a mažoji dukra Cynthia. Krikšto tėvais buvo: ponis Elda Urbanavičiūtė de Mutis ir p. Jose J. O. Herrera. Krikšto apeigas atliko kun. Franco, Santo Cristo bažnyčioje V. Lugano. Po krikšto kun. Franco nuvyko į mažosios Cynthios tėvelių rezidenciją pašventinti jų naujo namo - challet, kuris randasi prie av. Gen. Paz. Ta proga susirinko gausus švečių - draugų ir kaimynų būrys, kurie buvo pavaišinti. Gražioj ir malonioj nuotaikoj ši simpatinga šventė užsitęsė iki vėlybos nakties.

Stud. Hektoras Levanavičius šiais metais manė praleisti tyliai savo gimtadienį (18.8.68), bet buvo labai nustebeš kai tą dieną susirinko jo namuose Raminas su jo vadove p. I. Simanuskine ir Dr. Simanasku, Susivienijimo ir Lietuvių Centro jaunimas, be to kaimynai L. Stankevičius su žmona, ponai V. Deveikiai ir p. Žabaruskėnė. Nustebeš solemnizantas nespėjo atšventinti dienis, kol pilnas namas prigužėjo gražaus jaunimo. Gerai pasišokę ir prisilinksminę ir palinkėję Hektorui viso geriausio išsiskirstė namo jau aušrelei blėstant.

EKSKURSIJĄ Į KARO MOKYKLĄ

(Tęsiny iš pereito numerio)

Galiausiai, aplankius ekskursijos skirtas vietas, buvom nuvesti į kariūnų vieną iš valgomųjų kambarių ir pavaišinti, nes jau buvo pietų metas. Gavom sočius užkandžius ir šiek tiek pailsėjo kojos. Po to dar ėjom aplankyti El Palomar, apvalios formos patatą, tai yra, balandžių namą, nuo kurio ir ši vietovė yra gavusi savo vardą. Čia pasidžiaugėm dar ir gražia gamtos aplinka, pasikalbėjom su vadovu ir padarėm eilę nuotraukų.

Kalbant apie pačią Karo Mokyklą, reikia pasakyti, jog tai yra ne tik labai graži, bet ir nepaprastai didelė vieta, geriau sakant, nepriklausomas miestas, su savo elektros jėgaine, įvairiomis įstaigomis, dirbtuvėmis, savu aerodromu, kitais įrengimais, kėpykla, drabužių siuvykla, valykla ir t.t. Vadovas minėjo jog vieno kadeto aptarnavimu, reikia dviejų-trijų asmenų. Tokiu būdu, šioj įstaigoj darbuojasi apie 3000 asmenų, kariškių bei civilinių tarnautojų, neskaitant kadetų, kurie ten gyvena ir mokosi. Čia dirba ir vienas lietuvis kariškis — kapitonas Faustinas Švenčionis. Su juo irgi turėjom progos susitikti bei šiek tiek pasikalbėti.

Tokiu būdu, praleidę keletą valandų šioj gražioj įstaigoj, visi su geriausiais įspūdžiais, tuo pačiu kariniu autobusu grįžom atgal į Avellanedą. Lankydami Karo Mokyklą, stebėjomės nepaprasta visur švara, tvarka bei drausme. Tai ryškus pavyzdys,

jog vyrai nebgliau už moteris gali susitvarkyti, o šioj įstaigoj net toli jas pralenkia.

Reikia paminėti, jog Karo Mokykloj yra ir dvasinis kariūnų formavimas; yra koplyčia ir pastoviai gyvena vienas jėzuitas kunigas — kolegijos kapelionas.

Argentinos Karo Mokyklą įsteigė Divizijos Generolas Domingo Faustino Sarmiento, 1869 m., tuometinis Argentinos prezidentas. Mokykla pradėjo veikti 1870m., o 1873 išėjo pirmoji karininkų laida, viso jų buvo trylika. Mūsų gi laikais šion Karo Mokyklon įstoja kasmet apie 200 kandidatų. Žinoma, ne visi jie ištvėria ten, bet kasmet bent kelios dešimtys ar apie 100 išsina naujų karininkų.

Minėtoji šio pobūdžio išvyka buvo pati pirmoji Aušros Vartų paraprijinės mokyklos istorijoj. Dalyvavę mokiniai ir jų vadovai savo kelione yra labai patenkinti. Tikimės, jog sekančiais metais su kita mokinių grupe, vėl galėsime aplankyti Karo Mokyklą. Šioji išvyka buvo mūsų grupėi ne tik atvanga žiemos atostogų metu, bet kartu turi ir auklėjamosios reikšmės visiems, o ypač mokiniams.

J. N. P.

VIKTORAS J. GRIGAITIS

Medicinos Daktaras

Ketvirtadieniais 18 val.

V. Alsina 3312 — Val. Alsina